

Til II. C. g. Ved Tillægsbevillingsloven for Finansåret 1900—01 blev der under Konto: Til § 27 A. Til II. Nr. 15. til Udførelse af de i Lov Nr. 65 af 3die April 1900 ommeldte Anlæg m. v. ved Gilleleje Fiskerihavn bevilget et Beløb af 203,000 Kr.

Ved den derefter foretagne Uddybning af Indløbet til Havnen har det vist sig, at den gamle Havnemole og navnlig det gamle Brohoved ikke har kunnet taale den stedfundne Uddybning, og en den 23.—24. Februar d. A. opstaaet Storm bragte Brohovedets Indfatning i en saadan Tilstand, at en fuldstændig Sammenstyrtning og dermed følgende Spærring af Havneindløbet maatte befrygtes. Gilleleje Havnelav androg derfor om, at der paa Statskassens Bekostning maatte blive truffet fornødne Foranstaltninger til Sikring af de gamle Havneværker, idet Havnen selv var ude af Stand til at bære Udgifterne herved. Da Vandbygningsdirektøren, hvis Erklæring man indhentede, derefter udtalte, at det maatte anses for absolut nødvendigt straks at forny Indfatningen for den nordre Mole og dennes Hoved, medens det formentlig kunde forsvares at udsætte Fornyelsen af Bolværket paa Havnens vestlige Side og af Indfatningen af den østre Moles Hoved et Aar, bemyndigede man ham til at anvende de til de førstnævnte Arbejder fornødne Beløb, der vare anslaaede til 28,500 Kr., hvilket Beløb man er sindet at søge bevilget ved Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansåret 1901—02. Til de resterende Arbejder, der som anført af Vandbygningsdirektøren anses for absolut nødvendige, vil der udkræves et Beløb af 29,100 Kr., hvilket Beløb man under Hensyn til, at Havnen er ude af Stand til selv at afholde Udgifterne, og at de ifølge den ovennævnte Lov ved Havnen paabegyndte Arbejder ville blive værdiløse, saafremt de gamle Havneværker gaa til Grunde, og Havnen paa ny fyldes med Sand, samt under Hensyn til, at det eventuelt er Hensigten, at Gilleleje Havn skal overgaa til Staten (jfr. i saa Henseende Bemærkningerne i. f. til det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1899—1900 fremsatte Lovforslag om Anlæg af en Fiskerihavn ved Gilleleje (Rigsdagstidenden for 1899—1900, Tillæg A., Sp. 2033—36) herved søges stillet til Raadighed i det ommeldte Øjemed.

Til II. D. 1. Mellem Kjøbenhavn og Fredericia, paa hvilken sidste Station en stor Del saavel af den indenlandske som af den udenlandske Telegrafkorrespondance reekspederes, anvendes Hurtigskriftapparater og Duplekstelegrafering, saaledes at Telegrammer samtidig kunne afsendes i begge Retninger paa samme Ledning. Med de nuværende Jernledninger er det imidlertid meget vanskeligt og paa fugtige Dage ofte umuligt at udføre Duplekstelegraferingen, der kræver vel isolerede Ledninger. Man skal derfor, da der tillige er Trang til en Reserveledning mellem Kjøbenhavn og Fredericia, foreslaa, at der mellem disse Byer tilvejebringes en Bronce-telegrafledning med Olieisolatorer, hvortil Udgifterne efter vedlagte Overslag kan anslaaes til 66,660 Kr.

Til II. D. 2. Imellem Landingspunktet paa Fanø for de to dansk-franske Kabler og Fredericia Station, hvor disse Kabler betjenes, findes der for Tiden to Luftledninger, af hvilke den ene er en Bronceledning, den anden en Jernledning. Da Telegramudvekslingen paa disse Ledninger imidlertid er meget betydelig, maa det for at opnaa den størst mulige Sikkerhed og Hurtighed i Ekspeditionen anses for ønskeligt, at der tilvejebringes endnu en Bronceledning mellem Fredericia og Fanø, saaledes at Jernledningen fremtidig benyttes som Reserveledning. Udgifterne ved Tilvejebringelsen af den foreslaaede Bronceledning kunne efter vedlagte Overslag anslaaes til 31,310 Kr.

Til II. D. 3. Den telefoniske Forbindelse mellem Danmark og Sverrig tilvejebringes for Tiden gennem et Kabel fra Vedbæk til Hildesborg, der tillige er et Led i Forbindelsen mellem Norge og Danmark og Tyskland og Sverrig. Paa disse sidstnævnte lange Afstande medføre imidlertid de elektriske Egenskaber ved Søkabler af større Længde, at Telefoneringen i høj Grad besværliggøres. Telefoneringen mellem Danmark og Norge er som en Følge deraf ikke fuldt tilfredsstillende, og en Række anstillede Forsøg har godtgjort, at det paa Grund af, at nævnte Kabelstrækning er et Led i Forbindelsen, ikke er muligt at føre Telefonsamtaler mellem Tyskland og andre svenske Byer end Malmø. Sverrigs Telegrafbestyrelse har under Hensyn hertil foreslaaet, at der tilvejebringes et Telefonkabel mellem Helsingør og et Punkt Nord for Helsingborg. Kabellængden bliver her saa kort, at Ulemperne ved Telefonering gen-